

ниранитѣ край Дунава войски, като се почне отъ устието на Искѣра до сръбската граница, всичко: 44 баталиона пѣхота, 6 ескадрона редовна кавалерия и 10 полски батареи;

5-о Варненската дивизия съ войскитѣ отъ Хаджиоглу - Пазарджикъ се състоеше отъ египетски войски; въ нея влизаха: 12 баталиона пѣхота, 2 ескадрона кавалерия и 2 полски батареи;

6-о Най-послѣ, изпратенитѣ въ Търново, въ Шипка, въ Златица и въ София, състоящи всичко отъ 42 баталиона пѣхота, 9 ескадрона кавалерия и 3 полски батареи.

Ефектива на баталионитѣ се мѣнеше между 600 и 800 души войници; ефектива на редовнитѣ кавалерийски ескадрони — между 70 и 100 души кавалеристи, а батареитѣ имаха по 6 орѣдия и по 2 или 3 запрѣгнати зарядни ракли.

Въ минутата, когато Османъ паша се готвеше, на 9 юли, да напустне Видинъ, единъ армейски корпусъ, подъ началството на мюшира Ахмедъ Еюбъ паша, бивоакираше въ Гюль чешме, по пѣтя отъ Русе за Бѣла.

Този армейски корпусъ се състоеше отъ една пѣхотна дивизия (16 баталиона, 2 ескадрона и 3 ѣздящи батареи), дошли отъ Шуменъ, подъ началството на ферика Азисъ паша; втора една пѣхотна дивизия отъ 3 бригади (18 ба-